Heide vertelt **nummer: 102** **12 december 2021**

Heide (Kalmthout) gaat voor de "warmste week"

Vorige week maakten Studio Brussel en MNM (VRT) de projecten bekend welke in aanmerking komen voor steun in het kader van de Warmste week. De projecten werden geselecteerd in samenwerking met de Koning Boudewijnstichting. Eén van de projecten is dit van "Athletes for Hope VZW." Het is een project uit onze buurgemeente Wuustwezel. (er was geen enkel Kalmthouts project aangenomen). In Wuustwezel werd een "rehab weide" ingericht welke in de herfst van dit jaar in gebruik werd genomen. Deze weide staat open voor zowel kinderen met een verlamming als alle kinderen met een beperking om hetzij fysiek, hetzij mentaal te revalideren. De rehab-weide vormt een oase van rust, waar de combinatie van natuur en de warmte van minipaardjes-therapie helend zal werken voor lichaam en geest. Athletes for hope is een project van de groep rond Marc Herremans, de atleet die in 2002 door een val met de fiets tijdens een training in Lanzarote zwaar verlamd geraakte en in een rolstoel terecht kwam.

Heide draagt zijn steentje bij!

Enkele mensen uit ons dorp: Clarisse De Rydt, Paul Lion, Luc Wuyts en Louis van den Buijs, staken de koppen samen om ook in onze gemeenschap een actie te starten welke bijdraagt aan het grote geheel. Met al meer dan 100 nummers heeft Heide vertelt jullie de laatste tijd verblijd, dat konden we afleiden uit de vele positieve reacties die er waren ter gelegenheid van het 100ste nummer. In ruil laten wij geheel vrijblijvend een rekeningnummer achter waar bedragen naar kunnen overgeschreven worden, hoe groot of klein ze ook zijn, alles is welkom. De gelden gaan verdeeld worden door de Koning Boudewijnstichting, zij gaan dus ook naar de VZW Athletes for Hope uit Wuustwezel, zij zullen deze besteden aan hun project rehab-weide. Kijk ook eens op de website van deze vereniging www.afhrevalidatieweide.be . In het krantje Heide vertelt houden wij jullie bestendig op de hoogte van het verloop van de actie.

Stortingen moeten terecht komen op rekeningnummer:

BE83 7370 5893 4415

"Heide voor rehab"

Mijmeringen uit de tijd van toen: de apotheek!

Op 14 januari 1952 opende ik mijn eigen apotheek voor de inwoners van Heide. De ochtend ervoor was er 25 cm sneeuw gevallen en daarop had de hele dag een stralende zon geschenen, met als resultaat een witte brij. Sneeuw ruimen of zout strooien was toen niet gebruikelijk. In de nacht die volgde vroor het dat het kraakte, alle auto en fietssporen waren keihard bevroren. Er liep geen mens op straat. Rond 10 uur bracht bloemist Van den Langenberg een vijftiental bloeiende azalea's, geschonken door sympathisanten. De apotheek leek wel een bloemenwinkel! En eindelijk om 11 uur mijn eerste klant, met de fiets aan de hand. Het was een poetsvrouw, die voor haar werkgeefster iets kwam halen. Er woonden toen in Kalmthout, waartoe Heide behoorde, drie huisartsen. Zij mochten toen, nog volgens de wet van Napoleon Bonaparte, zelf geneesmiddelen aan hun patiënten bezorgen. In de stad mocht dit al lang niet meer, op de buiten wel, zolang er niet voldoende apotheken waren. Er was wel een kersverse wet waarin stond dat wanneer er een apotheek in de gemeente gevestigd is, de huisarts geen medicatie mag afleveren, maar dit gold alleen voor een nieuwe huisarts die zich zou vestigen. Tussen 1957 en 1960 besloten vier jonge artsen hun geluk in Kalmthout te wagen: twee in Heide en twee in Kalmthout centrum. Rond 1960 zijn ook bovengenoemde drie huisartsen in verschillende omstandigheden overleden (ziekte en verkeersongeval). Met de komst van de vier jonge huisartsen was ik wel blij. Want, aan hun patiënten gaven zij voorschriften waarop bereidingen stonden die klaar gemaakt moesten worden. Van toen af begon mijn zaak te lopen en voelde ik mij pas "een echte apotheker". Mijn officina, (werkplaats van een apotheker) gevestigd in de Leopoldstraat nummer 3, was zeer eenvoudig ingericht. Een houten toog met tegen de muur kasten met schabben voorzien, waarop mooie bruine flessen met gotische letters erop stonden, die vertelden wat de inhoud van de flessen was. Later mocht dit niet meer, omwille van de hygiëne. Hiermee verdween ook de esthetiek die al jaren lang in vele apotheken te vinden was. Ik werkte ook nog met een geijkte balans en met een giftbalans beschermd door een glazen kastje. Op de schabben stonden de weinige specialiteiten uitgestald. Wij draaiden toen nog lustig pillen, dit is nu ook al lang vergeten tijd. "Pillendraaier" wordt in de toekomst een vergeten begrip. Hetzelfde lot onderging het maken van cachetten. Onder invloed van de farmaceutische industrie is het handwerk praktisch verdwenen. Wij maakten nog zetpillen in koperen vormen , die we eerst moesten invetten met ricinusolie. Daarna werden de vormen gevuld met vloeibaar gemaakte cacaoboter, waaraan de geneesmiddelen goed vermengd toegevoegd waren. Indien de vormen niet voldoende uitgelekt waren, kreeg men suppo's zonder puntje en dat was niet handig in het gebruik. Zalf werd nog gedraaid in een mortier met een zware porseleinen vijzel. Men moest draaien tot de zalf knetterde. Men kreeg er een lamme arm van. Ik had een klant, die zeer veel "Lassardzalf" gebruikte. Hoe langer er gedraaid werd hoe taaier ze werd, maar, dat was goed voor de "forcebollen" lachten de mensen. Bij brandwonden bestond er een zeer goed middel, nl. een liniment (leek op dunne mayonaise),dat gemaakt werd door de helft kalkwater te mengen met de helft lijnolie. Bij verstuikingen gebruikte men kompressen met Goulardwater. Dat is een oplossing van lood sub acetaat. Bij hevig hoesten werden borst en rug ingewreven met Kamferspiritus. Dat had een verfrissende werking. Om de stramme spieren te masseren bestond er "groene olie". En wie herinnert zich nog de grote reclameplaat van een vuurspuwende groene duivel. Dit was een pak met watten, roze gekleurd, waarschijnlijk door het drenken in een oplossing van Capsicine. Dit extract komt uit de familie van de peperplanten. Volgens de fabrikant een probaat middel

tegen spierpijn. Het is desondanks toch van de markt verdwenen. Voor de jeugd, die veel last had van jeugdbrand, was inwrijven met een mengsel van talk, Borax en solferbloem, de boodschap. Men kon ook een lepel honing ,waarin een koffielepel solferbloem gemengd was, innemen. Het nadeel hiervan was, dat men een bio-producent werd van H2S (geur van rottende eieren!) Er werden toen nog veel kruiden aangekocht: bij koorts schonk men Lindenthee op en om hieraan meer smaak te geven voegde men er gesneden zoethoutwortel (kalissehout) aan toe. Was er een oog geïrriteerd, dan moest men baden met een aftreksel van "Romeinse" kamillebloempjes, maar als er in de vakanties joodse mensen in Heide verbleven, aanvaarden zij deze bloempjes niet als goed. Alles moest bij hen koosjer zijn en daarom wilden zij per sé kamillebloempjes, die in de wegbermen gegroeid waren. Hoe zij dat nu gaan oplossen, nu er nergens meer wegbermen te vinden zijn, weet ik ook niet. De thee van de wilde soort rook daarbij ook nog naar urine. Smakelijk, maar over smaken wordt niet getwist. Dat blijkt maar weer eens. Nog een speciaal geneesmiddel waren de "Ölbollen", of papavervruchten. Dit waren de zaaddozen van de papavers, die denk ik in China gekweekt werden. De zaden werden verwijderd en de doos in stukjes verdeeld. Hiervan werd thee geschonken om bij een abces in de mond te spoelen. Dat was zeer pijnstillend. Bij blaasontsteking werden er soms stelen van "zure kersen" gevraagd, dat bleek nog te helpen want zij hadden een water afdrijvend effect. Ook werd er gevraagd naar jonge loten van dennenbomen. Hiervoor bestond er een wet van keizerin Maria Theresia waarin stond dat dit verboden was, omdat de bomen dan niet meer verder konden groeien. Dat deed mij aan mijn kindertijd herinneren, toen mijn broer en ik in de paasvakantie de opdracht van onze vader kregen, om de jonge knoppen van de dennenbomen te verzamelen. Vader maakte er thee van en met kandijsuiker werd die thee genuttigd. Dat moest helpen om de fluimen op te lossen. Een keer heb ik er van geproefd maar o.., wat smaakte dat slecht! Ik had veel meer de neiging om te braken. Ooit kwam er een oude man boerenwormkruid halen, om er voor zijn zieke geit thee van te brouwen. Nog zo'n bermplant van toen er nog bermen waren. 's Zomers was er veel vraag naar Salicylzuur. Ik moest het verdelen in poeders van 1 gram, het werd gebruikt als bewaarmiddel bij het steriliseren en het maken van gelei. Rond 1950 vond men een behandeling uit om TBC, dat tot nog toe ongeneeslijk was, te genezen. Ik wil eindigen met een product, dat de Duitse bezetter op de markt gebracht heeft, om Jodiumtinctuur te vervangen. Als ik, als kleine jongen bij mijn grootouders logeerde en ik kreeg een wondje of een snee, dan trok grootvader het wondje open en druppelde er Jodiumtinctuur in. Dat brandde als vuur! De geneeskunst was niet altijd even zachtaardig. Het vervangproduct van Jodiumtinctuur heette Mercurochroom, het zag rood en het brandde niet. Het werd wel een "ersatzproduct" genoemd, maar het had enorm veel succes . En, ik heb er liters van verkocht. In 1960 bouwde ik samen met mijn vrouw een nieuw huis, met apotheek in de Heidestatiestraat. Sinds die tijd is zij reeds tweemaal gemoderniseerd en ook de bereidingswijzen volgden die trend. De geneeskunde is ondertussen met reuzeschreden veel selectiever geworden. Toch vond ik het toen ook een fijne tijd…en, ik heb geluk mijn zoon en mijn kleinzoon zijn in mijn voetsporen getreden.

(bijdrage van Louis Verpraet, Heidestatiestraat)

Over pastoor Verstreken of de pastoor vol met streken!

Pastoor Verstreken en het "kapelleken van Heide", ook gekend als de "drij boomkens kapel"

Over de geschiedenis van het "*kapelleken van Heide*" aan de Kapellensteenweg nabij de verkeerslichten, werden reeds eerder een aantal artikels geschreven in Calmpthoutania, respectievelijk door schepen Désiré Boen en door schoolmeester Jos Vorsselmans. Uit deze artikels kon afgeleid worden dat de benaming "*drij boomkens kapel*" in gebruik gekomen zou zijn nadat pastoor Petrus Verstreken, ook wel "*pastoor vol streken genoemd*", in 1859 de grote lindenboom nabij het kapelleke van Heide liet kappen (om alzo de kapel te kunnen vergroten). Analyse van cartografisch materiaal spreekt deze datering evenwel tegen en toont zelfs aan dat de benaming "*drij boomkens kapel*" reeds aan het begin van de jaren 1850 in voege was. In tegenstelling tot wat vermeldt wordt in het artikel over het "*kapelleken van Heide*" door Désiré Boen, was er nooit sprake van een klein houten kapelletje dat bevestigd was aan een grote lindenboom. Meester Vorsselmans haalde hiervoor in zijn laatste publicatie in Calmphtoutania over het kapelleken van Heide enkele argumenten aan, waaronder:

- de vermeldenswaardige restauratie van de kapel in juli 1755,
- de registratie in de kadastrale legger als kapel van het kapelgebouw,
- een beschrijving van een inbraak in de kapel tijdens de nacht van 30 op 31 augustus 1850,
- de beschrijving van meester Verhoeven uit 1909.

Deze argumenten worden gestaafd met de vermelding als "*Capelle op de Heyde*" in 1777 op de *Ferraris kaart* . De vermelding op deze kaart gecombineerd met de vermelding van de restauratie van de kapel in 1755 (zie boven), doen ons besluiten dat er met een grote zekerheid gesteld kan worden dat er reeds in de eerste helft van de 18de eeuw een stenen kapel in Heide bestond. Hoewel meester Vorsselmans in zijn laatste publicatie in Calmpthoutania over het "*kapelleken van Heide*" vermeldde dat pastoor Verstreken de grote lindenboom nabij de kapel in 1859 liet vellen, suggereert enerzijds de vermelding "*drij boomkens kapel*" op de Vandermaelen kaart uit de periode 1846-1854 en

anderzijds een verslag van de kerkraad uit april 1851, dat het vellen van de lindenboom reeds vroeger gebeurde. Om dit te begrijpen dient eerst de opdracht tot vellen van de grote lindenboom door pastoor Verstreken, toegelicht te worden. Pastoor Verstreken liet volgens eigen schrijven de grote lindenboom vellen om de kapel een halve meter dieper te kunnen maken, zodat er ruimte beschikbaar kwam om een klein altaar te kunnen bouwen. Het hout van de gevelde lindenboom zou gebruikt geweest zijn voor het vervaardigen van twee biechtstoelen. Wanneer we dit laatste element combineren met het lang aanslepende conflict tussen de pastoor en de kerkfabriek, dat gedocumenteerd werd vanaf 3 april 1851, dan is het waarschijnlijk dat de lindenboom reeds kort na de aanstelling van pastoor Verstreken in Calmpthout (eind 1850 of begin 1851) geveld werd: een zekere Vanderavert werd immers door pastoor Verstreken aangenomen voor onder meer het vervaardigen van nieuwe biechtstoelen, zoals blijkt uit het verslag van de kerkraad van april 1851. Verder werd verf aangekocht bij een zekere Rommens en werd een zekere Van Beringhen uitbetaald voor de loonkosten van de schilderwerken. Désiré Boen vermeldde in Calmpthoutania reeds dat pastoor Verstreken nabij de kapel vijf nieuwe bomen liet aanplanten, maar dat deze moeilijk opgroeiden en er slechts drie bleven overleven: twee bomen aan elke kant van de kapel en één boom aan de achterkant van het kapelgebouw. Désiré Boen koppelde deze anekdote aan het verschijnen van de benaming "*drie boomkens kapel*" op het officieel plan van het Militair Cartografisch Instituut (MCI). De kaarten van het Militair Cartografisch Instituut (MCI) waren evenwel gebaseerd op kaartmateriaal dat opgesteld werd door Vander Maelen in de periode tussen 1846 en 1854. Deze laatste kaart is vrij beschikbaar op het internet en hierop valt de benaming "*drij boomkens kapel*" af te lezen (Figuur 3), waaruit afgeleid kan worden dat het aanplanten van de vijf nieuwe bomen reeds aan het begin van de jaren 1850 plaats moet hebben gevonden. Uit al het voorgaande kan geconcludeerd worden dat pastoor Verstreken reeds kort na zijn aanstelling niet alleen kwaad bloed had gezet bij de kerkraad en het gemeentebestuur omwille van het eigenhandig beslissen over restauratie- en verfraaiingswerken aan de kerk van Calmpthout, maar ook door het laten vellen van de grote lindenboom in Heide, waaraan de bevolking van Calmpthout blijkbaar zeer gehecht was. Mogelijks vormde het rooien van de grote lindenboom de aanleiding voor de grote vastberadenheid van de kerkraad bij het hierboven vermelde conflict tussen kerkraad en pastoor dat nog zou blijven aanslepen tot het einde van 1858. Aangezien de grote lindenboom zich bevond op de gemeentelijke heidegronden, moest pastoor Verstreken reeds vlug een knieval doen middels het opnieuw laten aanplanten van vijf nieuwe bomen. Zijn plannen om de kapel uit te breiden, dienden echter uitgesteld te worden tot na de verzoening eind 1858 tussen hemzelf en de kerkraad. Pastoor Verstreken zelf leek zijn strijdbijl immers te begraven na de zomer van 1858. Werd hij milder gestemd door het overlijden van zijn broer Joannes eind juni 1858? Wat daarna resulteerde was een uitbreiding van de "*drij boomkens kapel*" in 1859 met een vergroting van een halve meter in de diepte, zodat een altaar kon geplaatst worden in de kapel. Het jaartal en de initialen van pastoor Verstreken zijn gebeiteld in de kapel. De kapel werd opgedragen aan *Maria Onbevlekte Bijstand aller oprechtene Christenen*. Pastoor Verstreken liet het offerblok smeden door smid Jan Baptist (Tist) Monu. Aangezien de parochiekerk van Heide pas in de tweede helft van de jaren 1930 gebouwd werd, vormde de "*drij boomkens kapel*" van Heide in de periode ervoor de bestemming van een jaarlijkse vroegprocessie op de Derde Kruisdag (woensdag voor Onze Lieve Heer Hemelvaart) vanuit het Centrum van Kalmthout. De "*drij boomkens kapel*" staat op het hoogste punt van de gemeente (scheiding tussen het afvloeiingsgebied van de Maas en de Schelde) op een hoogte van ongeveer 26 meter boven de zeespiegel.

(bijdrage van Danny Mathysen)

De buurtkoffie van Dennendael

Vorige week waren wij te gast bij Nelleke Grootendorst in de Boswachtersdreef. Zij had ook Sabine Verbrugghe uitgenodigd. Beide zijn de verantwoordelijken van "Buurtkoffie Dennendael". Nelleke Grootendorst is geboren op 7 mei 1954 en woont sedert 2004 in Heide. Sabine Verbrugghe werd geboren op 8 juli 1956 en is in 1996 in Heide komen wonen.

De buurtkoffie Dennendael, hoe is dat gestart?

Het idee groeide begin 2019 vertelt Sabine. Ik was lid van de ouderraad van Sint Vincentius. Daar werd ook regelmatig gesproken over het eenzaam zijn van ouderen. Op zeker moment heb ik het idee opgevat om ook in onze buurt iets te doen. Ik kende Nelleke al eerder en nam met haar contact op om mijn idee te polsen. Ook Nelleke was onmiddellijk enthousiast en wilde hieraan zeker meewerken. Zo belegden wij een eerste contactvergadering op 3 juli 2019, enkele mensen werden uitgenodigd. Vervolgens zijn wij op zoek gegaan naar vrijwilligers om het geheel mee te dragen. Dit lukte vrij aardig zodat wij al een eerste bijeenkomst konden plannen in oktober 2019.

Hoe ziet het concept dat jullie brengen eruit?

De basis is, en moet blijven, gezellig samen zijn met de buren uit de omgeving gepaard gaande met een lekker potje koffie. Men kan bij ons ongestoord binnen en buiten lopen. Vanaf het begin zijn we ook gestart met een boekenruil. Iedereen kan boeken meebrengen, deze daar neerleggen en wie wil kan op zijn beurt deze boeken dan weer meenemen. Later hebben we dit ook nog eens gedaan met planten. Voor de koffie en de versnaperingen rekenen wij een sociale prijs aan, zodat het voor niemand een rem is om er naar toe te komen. We nodigen ook wel eens een spreker uit die dan komt spreken over een actueel onderwerp of over een bepaalt thema.

Speelde de corona jullie ook parten de afgelopen periode?

Wij hebben steeds geprobeerd om de veertien dagen samen te komen, telkens op dinsdagnamiddag van 14u tot 17u. Op het ogenblik dat de maatregelen dat toelieten waren wij geopend, weliswaar met de dan geldende voorwaarden. Gemiddeld komen er toch wel een 15 tot 20 buren naar onze bijeenkomsten.

En financieel, hoe redden jullie dat?

Wij komen samen in het Ernest Alberthuis in de Hortentiadreef 31. Dit is een gemeentelijk gebouw dat wij hiervoor mogen gebruiken. De gemeente ondersteunt ons ook financieel om deze bijeenkomsten waar te maken. Anderzijds mogen wij zeker niet de commerciële toer op gaan en moet het een burenproject worden voor iedereen toegankelijk. Wij proberen de bewoners zo veel mogelijk aan te moedigen om te komen en voor mensen die hun moeilijk kunnen verplaatsen kunnen wij zelfs vervoer regelen. Onze activiteiten kondigen wij aan via het buurtnetwerk Hoprl, soms flyeren we in de wijk en we hebben ook een ruim bestand met mailadressen waarnaar wij

telkens onze informatie sturen. Geïnteresseerden kunnen ook steeds zelf met ons in verbinding treden, dit kan via het adres dennendaelbuurtkoffie@gmail.com . Onze volgende bijeenkomst gaat door op dinsdag 21 december, het wordt een kerstbijeenkomst!

Kerstkaartenactie, zorg mee voor een lichtpuntje!

Iedereen verdient een lichtpuntje, zeker met kerst. Voor wie zo'n lichtpuntjes al minder gewoon zijn, ook in jaren zonder corona, lijken die nu verder weg dan ooit. Voor die mensen wil de Kalmthoutse Denise Toebak graag iets moois doen dit jaar. Daarom organiseert ze een kerstkaartenactie. Denise doet een warme oproep aan iedereen om mee te helpen met het inzamelen van kerstkaarten. Deponeer je kerstkaarten vóór woensdag 22 december in de inleverbus in het gemeentehuis of in dienstencentrum De Groten Uitleg. Een postzegel en adres zijn niet nodig. Denise zorgt ervoor dat ze terecht komen bij mensen die wat extra aandacht nodig hebben deze kerst . Oproep: ken jij iemand in Kalmthout – jong of oud, klein of groot, alleen of als gezin – die een lichtpuntje nodig heeft deze kerst? Laat het weten via:
kerstkaartenactie.kalmthout@gmail.com. Zo zorgen we voor elkaar ! https://kalmthout.be/kerstkaartenactie/

Geweldige foto: genomen op vrijdag 3 december!

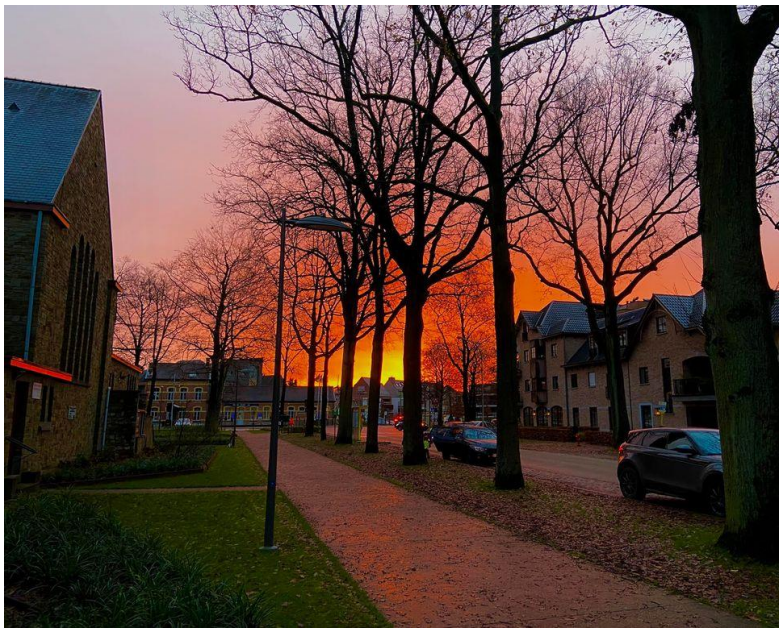

Anton Van den Eynde maakte op vrijdag 3 december in de vroege morgen een bijzonder mooie foto van de opkomende zon. De foto is genomen vanuit de Max Temmermanlaan een geeft een zicht op het station. Deze foto verscheen op facebook, door ze ook in onze uitgave te publiceren kan iedereen mee genieten van deze bijzonder mooie foto! Anton is niet aan zijn proefstuk toe en publiceert meermaals foto genomen van plaatsen en bijzondere momenten in onze gemeente. Op facebook zien we hoe het aantal "likes" dat op zijn foto's wordt gegeven oploopt!

Van Kareltje tot Karel (Van den Bergh)

Via dochter Riet bereikte ons een lijvig document over de levensloop van wijlen Karel Van den Bergh uit de Gomarus Van Geelstraat. Gezien het een mooie samenvatting is: enerzijds van wat hij zelf als kleuter tijdens de oorlogsjaren heeft ervaren, anderzijds zijn kijk op het Kalmthouts gebeuren tijdens zijn levensjaren, beschouwen wij dit 117 bladzijden tellende document als zeer interessant voor de hele gemeenschap. Heel interessant zijn ook de Kalmthoutse dialectwoorden en gezegden die zeker voor het Kalmthoutse nageslacht op die manier bewaard worden. Maar…. wij starten deze week met Karel aan het woord te laten, ***zijn inleiding***:
""Na enig beraad heb ik besloten om mijn levensloop en herinneringen op papier te zetten. Het is nu donderdag 11 december 2008, ik word dus binnenkort 73 want ik ben geboren op 30 december 1935 in de toenmalige Thillostraat (nu Gomarus Van Geelstraat) in de boerderij als je van de Heikantstraat komt voorin rechts. Daar stond toen een zeer oude boerderij met rieten dak dat met

de oorlog is afgebrand. De nieuwe en huidige boerderij werd op precies dezelfde plaats heropgebouwd en mijn geboorte had waarschijnlijk plaats in de voorkamer aan de voordeur rechts. Ik werd gedoopt als Karel Jozef Adriaan Van den Bergh, als oudste van zes ben ik dus opgegroeid als boerenzoon op den buiten tussen de velden en weiden, tussen de koeien en kalveren. Ik heb een zeer normaal leven achter de rug, zoals de grote meerderheid van de mensen. Verwacht dus geen grootse of opwindende daden, mijn leven verliep volkomen normaal zoals bij de meesten, toch zijn

een aantal belevenissen voor het nageslacht wel het vermelden waard vind ik, en dan vooral de oorlogsbelevenissen waar we een aantal zeer schokkende belevenissen van zeer nabij hebben meegemaakt. Ik denk dat het past om eerst in mijn voorgeslacht te kijken, en dan vooral de mensen die ik nog gekend heb. Vader, moeder, grootvaders, grootmoeder. Voorgeslacht grootvader Adriaan Van den Bergh werd geboren op 14-6-1874 in Essen op het Steenpaal. Na enkele jaren keerde het gezin terug naar Wuustwezel, in de Baan, waar zijn vader geboren werd. Deze hoeve bestaat nog, en staat met foto vooraan op het Van den Bergh stamboomboek. Grootva is echter opgegroeid bij oom Kees en Moetje Nel Van Oevelen, broer en zus van zijn moeder. In Kalmthout op de huidige hoeve Mathijssen in de Akkerweg, een zijstraat van den Heikant, en zo zijn hij en wij in Kalmthout beland. Hij huwde op 24/01/1904 met Maria Stevens die opgroeide op onze ouderlijke hoeve in de Gomarus Van Geelstraat en werd er boer. Ze kregen vijf kinderen: tante Marie die trouwde met nonkel Frans Willemen kregen negen kinderen, dan onze va Alfons die trouwde met ons moe Louisa Van Looveren (Lewis in de volksmond), dan nonkel Jef die vrijgezel bleef en bij ons inwoonde tot zijn dood, dan nonkel Frans die huwde met tante Marie en twaalf kinderen kregen, en ten slotte Karel of nonkel Broeder die bij de Broeders Van Liefde was en directeur in een school in Blauwput Kessel-Lo. Deze kinderen hebben hun moeder niet of nauwelijks gekend want op 16/09/1911 stierf hun moeder, mijn grootmoeder dus, op vierendertig jarige leeftijd. Er is spijtig geen enkele foto van haar bewaard gebleven. Langs ons moe hare kant dan: grootvader Jan Van Looveren werd geboren op Witgoor Achterbroek en huwde op 11/02/1904 met Maria Stevens (Lis in de volksmond). Ongelooflijk maar waar! Mijn beide grootmoeders hadden dezelfde naam. Waren ze familie van elkaar? Zij woonden eerst op den Heikant en verhuisden dan naar de ouderlijke hoeve van de familie Stevens op den Heuvel en kregen tien kinderen: Maria, Louisa, Louis, Frans, Elisa, Cyriel, Emma, Josefa, Alfons en Anna. Ze huwden allemaal behalve tante Liza. Ze gingen bijna allen boeren en kregen vele kinderen. Ik heb dus langs die kant ook vele neven en nichten. Grootvader en grootmoeder van den Heuvel, zo noemden wij hen, zijn beide bijna 90 jaar geworden en we hebben ze dus heel goed gekend. Wij noemden ze nog Grootvader en Grootmoeder en niet Vava en Moemoe of Opa en Oma of Opi en Omi zoals nu. We spraken het wel in dialect natuurlijk: gr'tvader en gr'tmoeder met een zeer korte "ui" bij groot. Er valt nog bij te zeggen dat wij dus een grote familie hebben, zeer veel neven en nichten en aangetrouwden. Onze grootouders kwamen zelf ook uit grote gezinnen, we hebben dus ook een massa achterneven en -nichten zowel langs Van den Bergh, Van Looveren en Stevens kant. We zeggen soms half den Heikant is wel ergens familie, zo ook half Witgoor"".

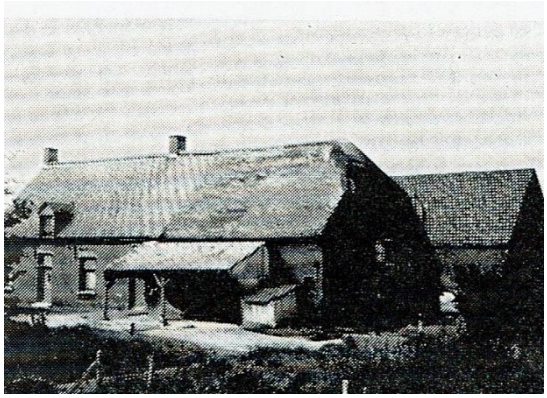

(wordt vervolgd, foto's: eerste is van een schilderij door Karel zelf geschilderd in 1979, het is een zicht van de eerste boerderij die er stond en die Karel beschrijft in zijn verhaal, tweede foto is een foto van de aloude hoeve van de familie Van Looveren in het Witgoor. Noot van de redactie (Louis): in de afgebeelde hoeve is ook mijn grootmoeder Coleta Van Looveren geboren, zij was de zus van Jan Van Looveren beschreven in het verhaal van Karel, Karel was een achterneef van mij)

Sneeuwruimers gezocht!

De gemeente Kalmthout zoekt sneeuwruimers, mensen die de eerste hulp willen bieden bij het sneeuwruime. De maanden die er aan komen gaan we eens gepaard met sneeuwval en ijsgang. Behalve de mooie beelden en wat winterpret kan sneeuw ook heel wat hinder meebrengen. Zeker voor mensen die fiets- en voetpaden moeten gebruiken is de pret soms vlug voorbij. Daarenboven is elke inwoner verplicht de stoep voor zijn/haar deur sneeuw- en ijsvrij te houden. Als je minder mobiel of al wat ouder bent dan kan het zijn dat je de stoep zelf niet kunt ruimen? Eén van de oplossingen is om het dan te vragen aan één van de buren, familie of vrienden. De gemeente Kalmthout wil haar bewoners ondersteunen om dit vlotter te laten verlopen en eventueel een vrijwilliger te vragen dit werk voor jou te komen doen. Ben jij iemand die je buren wil helpen bij het sneeuwruimen, steek dan tijdig het hiernaast afgebeelde kaartje in hun bus, zo weten ze dat ze op jou beroep mogen doen als het sneeuwt. Is dit niet mogelijk, dan kan je in de toekomst beroep doen op de sneeuwtelefoon. Vrijwilligers maken het gangpad vrij van de voordeur naar de stoep, ook de stoep zelf wordt geruimd (de opritten zelf worden niet geruimd). Als je deze hulp nodig hebt dan kan je bellen naar de sneeuwtelefoon: 03 641 63 55. Anderzijds zoekt de gemeente ook vrijwilligers om deze klus te klaren. Heb je hiervoor interesse en wil je zo je medebewoners helpen wanneer winterse toestanden zich voordoen bezorg dan je contactgegevens: vrijwilliger@kalmthout.be.

BURENHULP TIJDENS DE KOUDE WINTERMAANDEN

Beste buur, heb je hulp nodig om de stoep vrij te maken bij sneeuw?
Dan mag je me steeds bellen. Hieronder vind je mijn contactgegevens.

Naam en voornaam:

Straatnaam en nummer:

Telefoonnummer:

KALMTHOUT HELPT

KALMTHOUT als je van natuur houdt

Reactie op: zou de wereld er in 2030 zo uit zien!

In het Sint-Niklaasnummer van Heide vertelt, neemt de heer Coucheir ons mee naar het jaar 2030. Petroleum zal nog opgepompt moeten worden, want veel plastics hebben petroleum als basisproduct en dat geldt ook voor smeeroliën. Computers worden gemaakt door mensen, maar hebben ook mensen nodig om bediend te worden, op zichzelf kunnen zij niets. Zij moeten geprogrammeerd worden en dan kunt ge alleen maar werken met die programma's, die de programmator er in gestopt heeft. Hij heeft ook elektriciteit nodig. Computers in de geneeskunde zijn hulpmiddelen, om problemen te detecteren, maar de interpretatie ervan zal uitgevoerd moeten worden door een persoon met ervaring. Een automaat blijft een hulpmiddel, meer niet. Laat de wereld dus verder evolueren en laat ons hopen, dat we er in slagen dat kleine, onooglijke Coronavirusje te verslaan. Ook de Griep wordt verspreid door een virus, dat zich ook jaarlijks wijzigt. Iedereen laat zich toch wel vaccineren hé, dat is van het grootste belang. Ikzelf ben reeds drie maal tegen Corona en één maal tegen de griep gevaccineerd. Hartelijke groeten aan onze vriend Frank Coucheir.

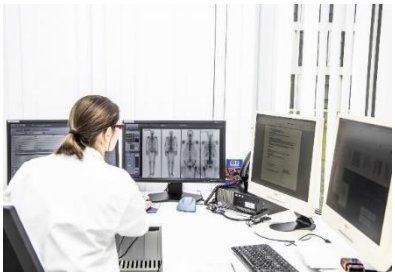

(reactie van Louis Verpraet, Heidestatiestraat)

Hallo meneer van den Buijs, ik kreeg vanochtend uw Heide vertelt nummer 101 toegestuurd door mijn goede vriend Peter van Wijngaarden. Graag wil ik u complimenteren met dit initiatief en met name deze uitgave met daarin de toekomstvisie van de heer Coucheir. Het sprak mij erg aan, ik denk dat het in grote trekken zo zijn beslag zal krijgen. Ik ben benieuwd wat we daar zelf nog van mee gaan maken. Het heeft grote raakvlakken met de visie van Harari in zijn Homo Deus. Ook daar gelukkig een vrijwel alleen maar positieve opsomming. We zullen zien, het stemt hoopvol. Ik wens u veel succes met uw periodiek en groet u vanuit mijn woonplaats Amsterdam. *(Hans Bos, Amsterdam, 75 jaar jong)*

Heb jij de 'Saveonweb app' al geïnstalleerd?

Voor de mensen die wat digitale kennis hebben willen wij graag melding maken van een specifieke app: "**Safeonweb app"**… Elke dag worden er mails of sms'jes verstuurd met aantrekkelijke

aanbiedingen of verdachte berichten. Meestal zijn we de oplichters te slim af, maar toch trappen er nog steeds mensen in de val. De "**Safeonweb app**" waarschuwt je voor cyberdreigingen en nieuwe vormen van online oplichting. Deze app is een mobiele app en dus enkel beschikbaar voor smartphones en tablets, voorzien van Android of iOS. Kijk snel in de officiële 'appstores' en download de app. Doe het alvast voor een geruster gemoed. Sedert enkele maanden werkt het BIN-kenniscentrum samen met cartoonist D'auwe uit Lier, recent tekende hij deze vier cartoons rond cybercriminaliteit.

Heide zegt het met Heiligen wee(r)tjes (Paul Witters)

Week 50 van 13 december tot 19 december

Op **13 december**, Sint Lucia. Ze is patroonheilige van het licht in de ogen en daarom voor blinden, slechtzienden, opticiens en oogartsen. Wordt in het noorden gevierd in het midwintergebruik en daar komen veel kaarsjes en lichtjes aan te pas.

Sint-Lucije, Laat de dagen dijen.
Sint-Lucij, kortste van de tij.
Deze oude spreuk schetst zo mooi wat zich in december afspeelt:

Siet eens wat ik vermag, gy Luyaards,
Want ik zal de Watren tot uw straf verharden als cristal.
Ik sluyt het jaer, en kom met niets als quaet op 't leste.
Trekt kleederen aan de huyd, ik raed u nog het beste.

"Heide vertelt" is een tijdelijke uitgave, gestart als BIN-initiatief tijdens de corona-periode. Verschijnt wekelijks digitaal op zondagmorgen.
Redactie: Louis van den Buijs, Heidestatiestraat 58/bus1, 2920 Kalmthout. (0477/22.24.81).
Eerder verschenen krantjes zijn te raadplegen via de website www.binkalmthout.be